

กระจายอยู่ในสิ่งแวดล้อมต่อการสืบพันธุ์ของแกะ ซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งมีชีวิตอื่นๆและมนุษย์

การทดลองแบ่งแกะออกเป็นสองกลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง โดยใช้เวลาในการศึกษานาน 12 ปี ก่อนจะทำการฉายขาดแกะทั้งหมด และตรวจอวัยวะภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบสืบพันธุ์

นักวิจัยตั้งข้อสงสัย เมื่อพบว่าแกะตัวผู้ในกลุ่มทดลองมีการผลิตสเปิร์มในถุงอัณฑะน้อยกว่าแกะกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เผชิญกับสภาพแวดล้อมทั่วไป ที่มีทั้งมลภาวะและสารเคมีต่างๆ ที่ต้องลอยอยู่ในอากาศ

ถ้าไม่อยากเป็นหมัน

ก็ต้องช่วยกันรักษาสีงแวดล้อม

นี่ไม่ใช่คำขวัญใดๆ ที่จะมาพูดกันเล่นๆ แต่ "ถ้าไม่อยากเป็นหมัน ก็ต้องช่วยกันรักษาสีงแวดล้อม" เป็นเรื่องสำคัญที่มีผลย้อนแย้งจากการทดลองในประเทศอังกฤษ ที่พบว่าร่างกายสิ่งมีชีวิต (รวมทั้งมนุษย์) จะผลิตสเปิร์มน้อยลงเมื่อสัมผัสกับสารพิษที่ปะปนอยู่ในสิ่งแวดล้อม (อันเกิดจากฝีมือมนุษย์อีกนั่นแหละ) แม้จะอยู่ในระดับที่กฎหมายที่เข้มงวดของอังกฤษกำหนดไว้ก็ตาม

นั่นหมายความว่า โอกาสที่มนุษย์ผู้ชายจะกลายเป็นบุคคล "ไร้น้ำยา" หรือมีแต่เส้นขนมเงินเพียงอย่างเดียว นั้น เป็นไปได้มากในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน ที่ขยะ และสารเคมีปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมกันมากมายเหลือคณานับ

ทีมวิจัยแห่งมหาวิทยาลัยกลาสโกว์ ร่วมกับนักวิจัยแห่งสถาบันเจมส์ (ฮัตตัน) ในเอเดนเบอร์ระ และมหาวิทยาลัยอะเบอร์ดีน และไอเอ็นอาร์เอ ในฝรั่งเศส ทำการศึกษาผลกระทบจากสารเคมีที่เป็นอันตรายและแพร่

และสิ่งแวดล้อมถึง 42% นอกจากนั้นยังพบด้วยว่า ถุงอัณฑะของแกะในกลุ่มทดลองมีขนาดเล็กกว่าปกติ ทั้งยังทำงานผลิตฮอร์โมนเพศชายได้น้อยกว่าแกะในกลุ่มควบคุมอีกด้วย

ศ.นิต อีแวนส์ แห่งมหาวิทยาลัยกลาสโกว์ กล่าวว่า ผลที่เกิดขึ้นกับแกะตัวผู้ในกลุ่มทดลองจำนวนหนึ่งอาจจะเกิดจากพันธุกรรมหรือสารเคมีที่ปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม แต่การทดลองนี้เป็นการตอกย้ำว่า การที่สารเคมีชนิดหนึ่งชนิดใดที่ปนเปื้อนอยู่ในสิ่งแวดล้อม แม้จะมีปริมาณเจือจางมาก แต่เมื่อสัมผัสไปนานๆ ก็อาจจะก่อให้เกิด

เกิดผลกระทบต่อระบบของร่างกายได้เช่นกัน หรือมนุษย์จะสูญเสียพันธุ์ด้วยน้ำมือมนุษย์ด้วยกันเองเสียแล้ว?